

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quàm extra corpus Juris Canonici vagantur ...

**Fargna, Francesco de
Romæ, MDCCXVIII**

Casus VII. Argumentum. Apposita lege in fundatione Archipresbyteratus in
Ecclesia Cathedrali erecti, ut Archipresbyter teneatur exercere curam
Animarum, an ipse Archipresbyter vigore hujus legis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72203](#)

ARGUMENTUM.

Apposita lege in fundatione Archipresbyteratus in Ecclesia Cathedrali erecti, ut Archipresbyter teneatur exercere Curam Animarum, an ipse Archipresbyter vigore hujus legis teneatur etiam ad explicationem Verbi Dei in diebus Dominicis?

3 Non obstat, quod Ordinarius cogi potuerit ad approbandam in limine fundationis conditionem prædictam, quia hoc forsan obtinere potuisset tempore habili sed cum non fuerit effectivè coactus, quin Patroni permisserit ipsam fundationem, & deinde institutionem fieri juxta formam præscriptam; Ideo non est amplius locus penitentiae, & non est attendendum, quod fieri potuerit, sed quid factum fuit, ut dixit, *Rota in Asten. Prioratus 7. Decembbris 1708. §. Nihilque coram Aldrovando.*

Verum rationabile non videtur dictum pactum, quodd induceret vacabilitatem Beneficii per plures annos, qui possent esse etiam 40., quia deberet remanere vacans Beneficium, donec esset spes, ut adveniret, aliquis descendens habilis, quæ suspensio tam longæva est contra naturam Beneficii, & destruit substantiam ejus, ut sit perpetuum *Card. de Luca disc. 93. n.2. de jurepat.*, & quidquid sit de aliqua suspensione parvi temporis, idem denegat in diuturna vacatione *Piton. meus Praceptor. discept. 62. n.40. verific. Ego tamen.* Et quodd recipient Patroni fructus Beneficii permissa diuturna vacatione, non videtur pactum rationabile, saltè ut possit approbari ab Episcopo, sed requiritur approbatio Papæ, *Rot. de cisi. 194. p.2. rec.*

Ut etiam resolutum fuit à Sac. Congregatione Concilii in Pennen. Beneficii superius relata Cas. I.

Eadem verò Sac. Congregatio in dicta Florentina jurispatronatus die 24. Januarii 1711. distulit resolutionem hujus dubii.

SUMMARIUM.

- 1 *Formalis prædicatio in Cathedrali, licet non spectet ad Parochum, sed ad Episcopum; Ad Parochum tamen spectat explicatio verbi Dei? & num. 3.*
- 2 *Archipresbyter Ecclesie Cathedralis habens annexam curam Animarum tenetur inter Missarum Solemnia ad explicationem Uerbi Dei, diebus Dominicis, & alii festi vis.*

CASUS VII.

TItius fundavit, ac dotavit in Ecclesia Cathedrali Archipresbyteratum cum reservatione Juris patronatus favoris suorum descendantium, ea lege, & pacto apposito, ut Archipresbyter teneatur exercere curam Animarum; queritur an Archipresbyter stante hujusmodi legi teneatur in Cathedrali inter Missarum solemnia diebus Dominicis ad explicationem Verbi Dei?

IRespondeo affirmative, quia cum dictus Archipresbyter vigore præfatae legis fundationis habeat annexam in Cathedrali curam Animarum dicitur Parochus, ac proinde licet ad ipsum non spectet formalis prædicatio in Cathedrali, cum haec pertineat ad Episcopum, spectat tamen explicatio Verbi Dei, juxta dispositiōnēm *Text. in Clementin. Dudum de sepultur.*, ibique *Vitalin. num. 7.*

Et ita resolutum fuit à Sacra Congregatione Concilii in Tusculana explicatio Verbi Dei 29. Julii 1713., ubi expositum fuit, quod Provicarius Generalis Tusculi sub pecuniaria multa locis Piis applicanda, sedulo monuit Andream Brescianum Archipresbyterum Cathedralis Ecclesie, ut memor Parochialis officii, rationisque, qua Deo obstringitur, diebus

Ttt

bus Festivis, vel saltēm Dominicis minime prætermitteret pabulum Verbi Dei, ovibus suis exhibere juxta præscriptum Apostolicæ visitationis, & Synodaliū constitutionum. Verū enim verò præfatus Archipresbyter ab hujusmodi præcepto appellationem interposuit ad Sacram Congregationem Visitationis, remissaque subinde hujusmodi causa in EE. PP. confessū decidenda, in præsentiarum Promotor Fiscalis contendit, quòd sibi tantū blandiatur Archipresbyter, qui explicationem Divini Verbi subire recusat; Eodem tamen pro hujusmodi libertate declamante, & præsertim sub obtenu, quòd licet in cæteris Ecclesiis tam Urbicis, quam Dœcesis, Parochi teneantur plebem in lege Domini erudire, in Cathedrali tamen Ecclesia id munus obire debeat Episcopus, vel per se, vel per alios idoneos substitutos, quatenus legitimo detineatur impedimento. Unde proposito Dubio -- *An Archipresbyter Cathedralis Ecclesiae Tuscoli teneatur inter Missarum solemnia ad explicationem Verbi Dei diebus Dominicis, & aliis Festivis -- Respondit -- Affirmative, & amplius --*

² Et ita ego etiam sentiebam studens in in hac causa tum attenta dispositione Synodali id expressè fanciente, tum attentā dispositione Juris communis, juxta quam prædicandi officium spectat ad Rectores Parochiarum, & Curatos in eorum Ecclesiis, in quibus curam habent Animarum juxta Clementinam Dudum §. Hujusmodi de Sepult., ibique Vitalin. num. 7. Abbas in cap. Quod. Det timorem de Stat. Monachorum Surd. conf. 25. num. 10. Rot. decif. 234. num. 41. part. 6. recen., & juxta Tridentinum Cap. 2. sess. 5. de reformat., cap. 8. sess. 22. de Sacrific. Missar. Barbos. ad Concil. cap. 7. sess. 24. de reformat. num. 2.

³ Non obstat, quòd munus prædicandi propriè, & præcipue ad Episcopum pertineat juxta Tridentinum *Sess. 5. de Reformat. cap. 2., & sess. 24. cap. 4., Monachell. form. 8. tit. 13. num. 2. tom. 2.*; Adeoque ipse in Cathedrali, & non Archipresbyter inter Missarum solemnia teneatur ad explicationem Verbi Dei; Quia onus prædicandi, quod incumbit Episcopo, non restringitur ad Cathedralem à Concilio Tridentino, sed est respectu

totius Dioecesis, Fælin. in cap. Excommunicamus de hæretic. num. 4. tom. 3. Unde cùm in Ecclesia Cathedrali Tuscoli adsit cura Animarum specialiter annexa Archipresbytero, hic in dicta Ecclesia debet prædicare Abb. in cap. inter cætera num. 1. de offic. Judic. Ordin. Pignattell. consult. 151. num. 11. tom. 10.; Et Episcopus non nisi post illum, & in defectum illius; Exemplo Gubernatoris Navis, qui post aliorum sermones, ac sententias de eo, quid orta tempestate faciendum esse videatur in Navi, postremus sententiam suam dicit approbando, aut reprobando aliorum Judicia, cui tandem parere oportet, nec aliter Episcopus, qui Gubernator est Ecclesiæ, loqui debet, non quasi obtinens postremas partes, sed quasi omnium primus, post quam Presbyteri dixerint, ipse approbare, aut reprobare, illorum dicta, quasi superior debet juxta documentum S. Clementis lib. 2. conf. Apostol. C. 57., ubi dum Sanctus agit de Episcopis, & Presbyteris ait -- *Deinde hortentur Populum Presbyteri non omnes simul, sed singulariter, & postremus eorum Episcopus -- Ut refert, Gonzal. in cap. Inter cætera de offic. Judic. ordin. num. 12.*

ARGUMENTUM.

Quando in dispositione Testatoris fit mentio de pluribus oneribus Missarum; An omnia Bona ibi relicta habeant annexa dicta onera?

SUMMARIUM.

¹ *Bona stabilia, de quibus fit mentio in Testamento si non habent annexum onus Missarum, nec Loca Montium, que veniunt sub nomine stabilium, habebunt annexum hujusmodi onus.*

CASUS VIII.

Q Vidam instituit hæredem Monasterium PP. Theatinorum S. Andreæ de Valle in Urbe sequentibus verbis: *Instituisco mio Erede universale, e particolare sopra tutti li miei Beni stabili, & annue, entrate, che posiedo, il Monastero de PP. Teatini di S. Andrea della Valle di detta Città di Roma &c. e specialmente stanno sottoposti dd. Beni alla sodisfazione di scudi ot-* to